

Ahoj,

až dnes 15. listopadu se mi podařilo dokončit vrchařskou korunu pražskou. I když jsem vrchařských korun letos plánoval víc, tak se mi povedla právě jen ta pražská a i za tu jsem rád. Fotky zasílám přílohou, trochu povídání k vyjíždkám píšu níže a doufám, že se podaří uspořádat i posezení u piva.

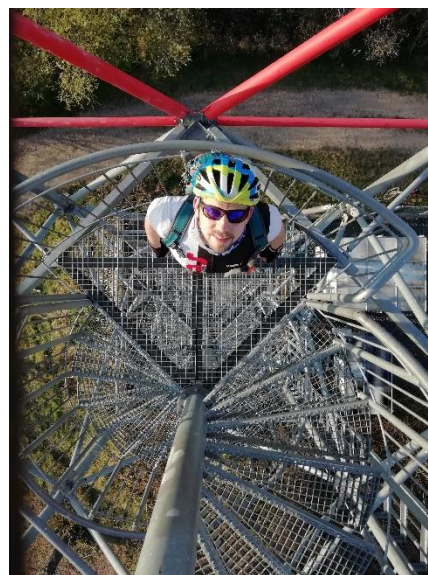
Díky za organizaci a za pěkný výběr vrcholů.

Josef Turek

bydliště: Košín, okr. Tábor

věk: 31

- **5. dubna – vyjíždka první:** Plán na letošní VrKoPu byl takový, že vrcholy objedu postupně a že zapojím i přítelkyni. Poprvé vyjíždíme na východ a plníme dva vrcholy (**Pomník císaře Karla VI. a Zřícenina kaple Povýšení sv. Kříže**). Kromě toho objevujeme spoustu nových krásných cest a v Úvalech navštívujeme rozhlednu. Závěr oba dojíždíme už jen na morál. Není síla a celý den děsně fouká.
- **26. dubna – vyjíždka druhá:** Opět vyjíždím společně s Jitkou. Autem se přibližujeme do Dobřichovic a jedeme na Karlík, **Solvayovy lomy**, Ameriku, **Výhled z křesla** a

Karlštejn. Moc pěkná vyjíždka a 2 vrcholy k tomu. Mimochodem vyjet ke křeslu zvládám tak nějak po

„lyžařsku“, kdy louku zdolávám pomocí elegantních obloučků kopci vstříc, jinak bych to asi nedal.

- **28. dubna – vyjíždka třetí:** Podnikáme jen krátké večerní kolo po práci s cílem zdolat jediný vrchol. Z Petrovic míříme na **Nový Hrádek**, pokračujeme k Vltavě a dál do Modřanské rokle a Písnice. Ve Vestci zastavujeme u rybníka s lávkou a přes Průhonice dojíždíme zpět.
- **13. května –** Tento den je bez vrcholové vyjíždky a na kole jsem jen v práci. Tento den rozhoduje o tom, že neodjedu korunu jihočeskou ani tu Českého středohoří a zároveň tento den rozhoduje i o tom, že VrKoPu nedokončí Jitka. Cestou z práce mě totiž na cyklostezce u Kelta sestřelilo asi tak 12tileté nehlídané děcko na koloběžce. Zařídilo mi první zlomenou kost v životě a ze sportu mě vyřadilo na celé léto. Léčení trvá 4 měsíce, a když si v září poprvé sedám na kolo, tak to pořád není OK. Každopádně jsem naplánoval, že za peníze z pojistky si pořídím alespoň nový stroj na příští ročník. Jenže s pojišťovnou bojuji do dneška. Snaží se mě okrást o polovinu hodnoty kola za denní léčbu úrazu, aneb že si nezavážete botu a neutřete zadek, nevadí. Pro nás jste vyléčený a rehabilitaci nepotřebujete. Takže i touto cestou varuji před pojišťovnou Generali a rozhodně nedoporučuji.
- **3. října – vyjíždka čtvrtá:** Podzim je časově nabitý, od května mám deficit a je potřeba se do toho trochu opřít. Metrem se ráno přibližuji do Holešovic, vyjíždím ke **Zřícenině na Babě** a sjíždím zpět k Vltavě. Časově vhodný přívoz na druhou stranu řeky jede až z Roztok. Od přívozu

stoupám do Klecan a pak se cestou necestou prodírám na **vyhlídku v Klecanském háji**. Tady se potkávám s Ondrou Krejčířem, který jede VKP taky a má podobnou trasu. Spolu jedeme ke stožáru **Libové Libčice**. Chvilu hledáme správnou cestu a zjišťujeme, že rozhledna je to pěkná, jen z ní není moc vidět, škoda. S Ondrou se prozatím rozdělujeme a já jedu přes Okoň na **Budeč**. Následuje rychlý přesun do Kralup a do pivovaru ve Ctiněvsi. Tady potkávám opět Ondru, který už má **Říp** za sebou. Mě čeká výjezd až po jídle. Jsem z formy a tentokrát jsem ten kopec celý nevyjel. Z Řípu mě čeká dlouhý přejezd přes Straškov, Zlonice a Třebíz na západ k **rozhledně Líský**, kde naposledy potkávám spolupachatele Ondřeje. Na rozhledně už jsem v minulosti byl, nahoru nelezu a honem pokračuji dál kopcovitou krajinou přes Mšec a Nové Strašecí ke Křivoklátu. Na Křivoklát přijíždím v mírném dešti a už je tma. Vlák, který by člověka lákal k tomu to vzdát, nejede, a tak v úplné tmě šlapu do kopce k Novému Jáchymovu a na Krušnou horu, kde se nachází **rozhledna Máminka**. K tomu bych řekl jen to, že jezdit ve tmě má tu výhodu, že člověk na ten kopec před sebou nevidí. Opouštím sedmý vrchol, sjíždím přes Hudlice do Králova Dvora a ve snaze stihnout vlak makám na Beroun. Tady mi zbyl i čas nakoupit v pivovaru pivo do vlaku. Do postele se dostávám pozdě, ale byla to super vyjížďka a bavilo mě to.

- **4. října – vyjížďka pátá:** Jedu vlakem do Benešova na oběd a po jídle začínám stoupáním k **rozhledně Špulka**. Mám to tady rád, jen mě mrzí, jak se za poslední měsíce změnilo okolí rozhledny. Býval tady les, ale po stromech už nejsou ani památky, navíc cesty

jsou zničené a jede se tu obtížně. Z rozhledny mířím na Ostředek a lesem k řece do Chocerad, tenhle sjezd můžu jen doporučit. Následuje, obzvlášť po včerejšku, náročné stoupání k Ondřejovu a na **Pecný**. Plním dnešní druhý vrchol a pokračuji do Mnichovic a odsud po parádní nové cyklostezce do Říčan. S Jitkou jsme si to tu oblíbili i na běh. Dojet do Petrovic už je pak známá klasika.

- **14. listopadu – vyjížďka šestá:** Jedná se o druhou nejdelší vyjížďku v rámci letošní VrKoPy, ale pocitově to bylo určitě nejnáročnější. Vyjíždím trochu později, než jsem plánoval. Okolo Botiče frčím do Průhonic. Pokračuji dál přes Kocandu, Jirčany do úplně rozkopaných Psár a po silnici na Jílové k **Boží skále**. Když sjíždím z kopce do Kamenného Přívozu, tak jsem rád, že jsem jel v tomto směru, protože opačně by to bylo peklo. Po vyjetí dalšího kopce do Krňan zajíždím ke **Smetanově vyhlídce**. Jak známo, na vyhlídku se již nedá dostat a plot s nápisem se fakticky stal památkem české malosti. Další místo, které mě čeká je **vyhlídka opata Zavorala**. Dojet sem od Smetanovy vyhlídky bylo asi letos nejnáročnější. Po šedesáti kilometrech jsem měl chuť to kolo zahodit. Kolem mě se střídají strašné kopce, rozmlácené cesty, vykácené paseky plné větví, kvanta bahna, pěší turistiky jsem si tentokrát užil dost a navíc, z toho mám pak v jednom kuse zalepené kufry. Už to párkrát nešlo ani oklepat, tak hledám větvičky a čistím a čistím. Krize z únavy tomu všemu nepřidává. No dalo se to naplánovat i příjemněji. Od opata se chci dostat co nejsnadněji na asfalt, po kterém jedu až do Mokrska, kde začíná stojka na **Veselý vrch**.

Nebudu lhát, i tady jsem si tentokrát kousek zatlačil. Rozhledna je sice oficiálně uzavřená, ale nahoru se dostat dá přes nízkou branku. Na rozdíl od jiných se o to nesnažím a šetřím

unavené nohy. Po svačině jsem sjel k Prostřední Lhotě a pak sleduji cyklotrasu 308 až na Dobříš. Tady zapadá slunce, kupuji si pití a měním plán, kudy se dostat na **Studený vrch**. Vzhledem k houstnoucí tmě jedu po hlavní až do sedla, kde uhýbám na červenou turistickou značku. Velká část dobývání Studeného vrchu probíhá vedle kola. Je tma jak v pytli, cesta je rozbitá od lesáků a plná hlubokého bahna a pak i tu cestu úplně ztrácím. Jsem někde v lese, cesta ani pěšinka nikde a garmin bez mapového podkladu řve, že jsem 200 metrů mimo trasu. Do toho se mi ještě vybil mobil a nabíjím ho až později na vrcholu kvůli poslední fotce. Odbočka k rozhledně nikde žádná. K rozhledně nakonec přicházím z úplně druhé strany, než jsem plánoval a podobně se to opakuje i při odjezdu od rozhledny. Zvedám kolo a svítím různě ze svahu, nikde to nepřipomíná cestu. Kudy jsem se dostal dolů, jsem zjistil až doma. Asi jsem to kolo sváděl správně, ale jet bych tudy nechtěl. No nic, nohy mám mokré, návleky to všudypřítomné bláto nepobraly a já raději měním plán na zbytek cesty po asfaltu. Vrátil jsem se na silnici, jedu do Hostomic a doufám v nákup piva v pivovaru. V hospodě je stejná tma jako všude venku a já musím pokračovat bez tříkilové zátěže se studenýma nohama do Řevnice na vlak. Tak alespoň že tady pivovar funguje. Vlak jede za 15 minut, takže to nakonec vše vychází akorát.

- **15. listopadu – vyjížďka sedmá:** Vydávám se na několikrát odkládanou **Bílou horu**. Jedu z Petrovic přes Milíčov do Kunraťáku a přes Prokopák na západ. Hlavní kopec vyjíždím okolo Motola k Ladronce, měl jsem to tedy naplánované jinak, ale nějak jsem netrefil odbočku. Na Ladronce jím sušenky a pozoruji draky na obloze a kolem projíždějící bruslařky. Pak dojíždím k památníku, dělám poslední letošní fotku a vyjížďku si protahuji ještě do Divoké Šárky. Tou pak sjíždím údolím do Podbaby. Jedu se podívat na novou trojskou lávku a vyjížďku končím na metru v Holešovicích. Nakonec to dnes fyzicky není po včerejšku tak špatné, jak jsem čekal, ale štvou mě ty davy lidí všude. Uhnout se je pro lidi problém a pořád za někým musím brzdit.

Na závěr ještě přikládám tabulku letošních vyjížďek v číslech s daty z hodiněk.

	datum	počet vrcholů	vzdálenost [km]	převýšení [m]
1. vyjížďka	5.4.	2	95,02	464
2. vyjížďka	26.4.	2	48,81	464
3. vyjížďka	28.4.	1	43,29	375
4. vyjížďka	3.10.	7	181,10	2019
5. vyjížďka	4.10.	2	68,45	849
6. vyjížďka	14.11.	5	131,05	1703
7. vyjížďka	15.11.	1	51,96	428
celkem		20	619,68	6302